

A Magyar Köztársaság nevében!

Gfv.IX.30.199/2008/4.szám

A Magyar Köztársaság nevében!

A Legfelsőbb Bíróság mint felülvizsgálati bíróság a dr. Héjja Eszter ügyvéd által képviselt **felperesnek**, az Urbánné dr. Csató Julianna ügyvéd által képviselt **alperes** ellen kölcsön visszafizetése iránt a Pesti Központi Kerületi Bíróságnál 28.P.87.531/2005. szám alatt indult és a Fővárosi Bíróság 59. Pf. 633.615/2007/3. számú ítéletében befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen a felperes által 33. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság mint felülvizsgálati bíróság a Fővárosi Bíróság 59.Pf.633.615/2007/3. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 nap alatt 46.156 (Negyvenhatezer-százötvenhat) forint felülvizsgálati perköltséget

Ez ellen az ítélet ellen további jogorvoslatnak nincs helye.

I n d o k o l á s :

A felülvizsgálati kérelem szempontjából irányadó tényállás szerint a peres felek 2004.március 18-án kölcsönszerződést kötöttek, amelyben a felperes vállalta, hogy egy személygépkocsi megvásárlásához 19,01 %-os ügyleti kamat felszámítása mellett 60 hónap futamidőre 1,400.000 Ft kölcsönt nyújt az alperesnek, amelyet havi 36.729 Ft-os részletekben kell visszafizetnie. Megállapodtak abban, hogy a felperes a kölcsön összegét - saját elhatározásától függően - az alperes avagy közvetlenül a gépkocsi eladója részére fizeti ki.

A felperes a keresetében 1,538.562 Ft tőke, ennek 2004. október 27-étől a kifizetés napjáig járó késedelmi kamata, valamint a perköltség megfizetésére kérte az alperest kötelezni. Előadta, hogy az 1,400.000 Ft-ot többszöri fax váltás után 2004. április 1-jén közvetlenül a gépkocsit értékesítő K C Bt-nek utalta át, ezzel a maga részéről a kölcsönszerződést teljesítette. Ezzel szemben az alperes a fizetési kötelezettségét már az első részlet tekintetében elmulasztotta, emiatt a szerződést 2004. október 26-án azonnali hatállyal felmondta, így az alperes a kölcsön teljes összegét és annak kamatait köteles visszafizetni.

Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Azzal védekezett, hogy a felperessel kölcsönszerződést, továbbá azzal a gazdálkodó szervezettel, amelynek a felperes állítása szerint a kölcsön összegét átutalta gépjármű adásvételi szerződést nem kötött. A személyes okmányait 2004. február 17-én ellopták, egy ismeretlen nő kérésére írt alá üres nyomtatványokat.

Az első fokon eljáró Pesti Központi Kerületi Bíróság a 28.P.87.531/2005/29. számú ítéletében a kerestet elutasította. A Fővárosi Bíróság a felperes fellebbezése folytán hozott 59.Pf.633.615/2007/3. számú ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Az elsőfokú eljárásban részt vett írásszakértő véleménye alapján a másodfokú bíróság megállapította, hogy a Ptk. 523. §-ának (1) bekezdése szerinti kölcsönszerződés az okiratban foglalt tartalommal a peres felek között létre jött. Nem találta azonban bizonyítottnak miszerint a K C Bt. akinek részére a felperes az 1,400.000 Ft kölcsönt átutalta a gépkocsi eladójának képviselőjében járt el, mint ahogy azt a felperes állította. A K C Bt. bélyegzője - egyébként aláírás nélkül - kizárólag a 24/F/7. sorszám alatt csatolt hiteligénylő adatlapon szerepelt, de az sem keltezési dátumot, sem az alperes aláírását nem tartalmazta, és annak faxolására vonatkozó időpont sem egyeztethető össze a perbeli időpontokkal. Ezért az a körülmény, hogy a K C Bt. részére 1,400.000 Ft utalást bizonyító bankbizonylaton megjelölésre került az alperes neve, a gépjármű rendszáma, a fogyasztási hitelszerződés száma még nem bizonyítja az alperes tagadásával szemben, hogy az alperes felperes által folyósított kölcsönösszeggel a Bt-től gépkocsit vásárolt, azaz, hogy a felperes a kölcsönt az alperes rendelkezésére bocsátotta.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben elsődlegesen annak hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és az alperes kereset szerinti marasztalását; másodlagosan mindkét fokú ítélet hatályon kívül helyezése mellett az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára történő utasítását kérte.

A másodfokú bíróság által elkövetett jogszabálysértést a Ptk. 523. §-ának (1) bekezdésében és a Pp. 206. §-ában foglaltak megsértésében jelölte meg. Előadta, hogy az eljáró bíróságok tévesen jutottak arra a következtetésre, miszerint nincs bizonyítva, hogy a felperes a kölcsön összegét az alperes rendelkezésére bocsátotta. A Fogyasztási Hitelszerződés Általános Feltételeinek 1. pontja értelmében a felperes - saját elhatározásából - a hitel összegét vagy a gépkocsi eladója, vagy közvetlenül az ügyfél (az alperes) részére folyósítja. Az általános gyakorlat szerint a felperes a kölcsön összegét a gépjármű kereskedés - mint a gépkocsi eladója képviselőjeként eljáró személy - a kereskedő - részére folyósította. A Hiteligénylő Adatlap kitöltése a K C Bt-ben történt, az adatlapot részére a gépjármű kereskedés faxon továbbította, ő maga pedig a hitelbírálatot követően folyósította a kölcsön összegét a gépjármű kereskedő kezéhez. Az erről szóló banki bizonylatot csatolta. Nem vitatta, hogy a hiteligénylő adatlap fejlécén helytelen dátum szerepel, ami azonban álláspontja szerint nem értékelhető a felperes terhére. A hitelszerződés megkötésére a gépjármű-kereskedővel történő többszöri faxváltást követően március 18-án, a kölcsön összegének átutalására pedig április 1-jén került sor. Álláspontja szerint a hiteligénylő adatlap a Fogyasztási Hitelszerződés és a kölcsön összegének átutalását igazoló számlakivonat bizonyítja, hogy a felperes a Fogyasztási Hitelszerződés Általános Feltételei 1. pontjának megfelelően járt el a kölcsön összegének a gépjármű-kereskedő részére történő folyósításakor.

Hivatkozott arra, hogy az alperes már az első fokú eljárás során valótlant állított, amikor a szerződéskötés tényét vitatta, amit a másodfokú bíróság figyelmen kívül hagyott, mint ahogy azt a körülményt is, hogy a gépjármű forgalmi engedélyében tulajdonosként az alperes került feltüntetésre. Az alperes valótlan állításai ellenére sem vizsgálta, hogy a gépjármű az alperes birtokába került-e. Ehhez képest a tényállás megállapítása iratellenes, okszerűtlen, a bizonyítékok logikai egységével ellentétes.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására irányult.

-.-.-.-

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felperes a felülvizsgálati kérelmében valójában a Pp. 206. §-ában írt a bizonyítékok mérlegelésére vonatkozó, valamint a Pp. 3. §-ának (3) bekezdésében írt a tájékoztatási kötelezettséggel kapcsolatos jogszabályok megsértését állította. Az eljáró bíróságok azonban a felhozott jogsértéseket nem követték el.

A Pp. 206. §-ának (1) bekezdése szerint a bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg; a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli, és meggyőződése szerint bírálja el. Az eljáró bíróság részéről a Pp. 206. §-ában foglalt megsértéséről csak akkor lehet szó, ha a bíróság a bizonyítékokat okszerűtlenül mérlegeli, a következtetéseiben logikai hibát vét, vagy ha az általa megállapított tényállás hiányos vagy irratellenes, és ezek a hibák az érdemi döntésre is kihatással vannak.

A másodfokú eljárásban már nem volt vitás, hogy a peres felek között a Ptk. 523. §-ának (1) bekezdése szerinti kölcsönszerződés jött létre.

A Ptk. 523. §-ának (1) bekezdése értelmében kölcsönszerződés alapján a pénzintézet vagy más hitelező köteles meghatározott pénzüsszeget az adós rendelkezésére bocsátani, az adós pedig köteles a kölcsön összegét a szerződés szerint visszafizetni. A szerződés megkötése tehát önmagában nem alapozza meg az adós fizetési kötelezettségét, az adós fizetési kötelezettsége annak függvénye, hogy a hitelező a maga részéről a szerződést teljesítette, azaz a kölcsön folyósította. A kölcsön folyósítását a Pp. 164. §-ának (1) bekezdése szerint a hitelezőnek kell kétséget kizáróan bizonyítania.

Jogsértés nélkül állapították meg az eljáró bíróságok, hogy a felperesnek a perbeli esetben ezt bizonyítani nem sikerült. A felek a kölcsönszerződésben nem abban állapodtak meg, hogy a felperes a gépjármű kereskedő részére utalja át a kölcsön összegét, hanem abban, hogy a gépkocsi eladója részére. Ilyen kikötés mellett a felperesnek nem csupán azt kellett bizonyítania, hogy az egyébként vele üzleti kapcsolatban álló autókereskedő cég részére teljesítette a kifizetést, hanem azt is, hogy az illető cég jogosult volt a kölcsön fogadására, nevezetesen, hogy ezen cég akár saját nevében akár az eladó képviselőjében adásvételi szerződést kötött az alperessel gépkocsi eladására; hogy annak vételárát az adós a felvett kölcsönből vállalta kifizetni, végül, hogy a szerződésben írt fizetési feltételek beálltak. A felperes az alperes és a kereskedő közötti adásvételi szerződést, amely alkalmas lett volna annak bizonyítására, hogy az alperest terhelő kölcsön összege vételár címén került átutalásra nem csatolta. Helytállóan állapította meg a másodfokú bíróság, hogy a felperes által csatolt okiratok az adásvételi szerződés nélkül a fentiek bizonyítására nem voltak alkalmasak. Nem bizonyítja ezt az alperes nevére kiállított gépjármű forgalmi engedély sem. Azt, hogy ezen okirat milyen módon, milyen szerződés alapján került kiállításra a felperes nem igazolta.

Alaptalanul sérelmezte a felperes, hogy az eljáró bíróságok nem vizsgálták, miszerint a gépkocsi az alperes birtokába került-e, továbbá, hogy a másodfokú bíróság további bizonyítás lefolytatása nélkül hozta meg a döntését. Az elsőfokú bíróság a 28.P.87.531/2005/22-I. számú 2006. szeptember 29-én kelt végzésében a felperes részére a Pp. 3. §-ának (3) bekezdésében írtaknak megfelelő tájékoztatást adott a bizonyítandó tényekről és körülményekről. A tájékoztatás kiterjedt arra, miszerint a felperesnek bizonyítania kell a kölcsönnek az alperes rendelkezésére bocsátását, az erre vonatkozó bizonyítékait 15 nap alatt volt köteles benyújtani. Az elsőfokú bíróság törvényben írt tájékoztatási kötelezettsége azonban nem terjedt addig, hogy közölje a felperessel, hogy milyen bizonyítékokat kell előterjesztenie a keresete alátámasztására. Azt magának a felperesnek kellett tudnia, hogy milyen bizonyítékok állnak rendelkezésére, amelyeket a perben felhasználhatott. A felperes 24. sorszám alatt iratokat csatolt, az adásvételi szerződést azonban nem nyújtotta be. Az ezt követő tárgyalásokon szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg, távollétében kérte a tárgyalások megtartását, bizonyítási indítványt pedig nem terjesztett elő. A fellebbezésében sérelmezte ugyan, hogy az elsőfokú bíróság további bizonyítékok benyújtására nem hívta fel, de a fellebbezésben sem jelezte, hogy milyen további bizonyítékok állnak rendelkezésére, amelyeket az elsőfokú bíróság nem megfelelő tájékoztatása miatt nem használt fel. A Pp. 164. §-ának (2) bekezdése szerint a bíróság bizonyítást hivatalból csak akkor rendelhet el, ha azt a törvény megengedi. Ilyen megengedést tartalmaz a Pp. 192. § -ának (1) bekezdése a közokiratok beszerzése érdekében teendő bírósági intézkedésről. A peres felek közötti szerződések bizonyítékként történő felhasználása érdekében vagy a gépjárműkereskedő képviselőjének tanukénti meghallgatása végett a bíróság hivatalból nem intézkedhet, mert erre irányuló engedély a Pp-ben nem található. További bizonyítási indítvány nélkül ezért sem az első, sem a másodfokú bíróság nem rendelhetett el hivatalból a felperes által bizonyítandó tényekre és körülményekre bizonyítást.

A benyújtott bizonyítékok a felperes keresetét nem alapozták meg, ezért a másodfokú bíróság jogsértés nélkül hagyta helyben az elsőfokú bíróságnak a kerestet elutasító ítéleti rendelkezését.

A kifejtettekre figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Bíróság 59.Pf.633.615/2007/3. számú ítéletét a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése szerint hatályában fenntartotta.

A felperes felülvizsgálati kérelme sikertelen volt, ezért a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése szerint köteles az alperesnek a felülvizsgálattal okozott költségét megtéríteni. Az alperes felülvizsgálati perköltsége a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. §-a (2) bekezdésének a/ pontja és (5) bekezdése szerint

felszámítható, az ÁFA-t is tartalmazó ügyvédi munkadíjat foglalja magában.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése szerint tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2008.június 17.

Salamonné Dr. Solymosi Ibolya s.k. a tanács elnöke, Gyöngyösiné Dr. Gyügyei Klára s.k. előadó bíró, Dr. Lőrincz Györgyné s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

*bírósági írnok
(Pné)*